

గులపాడు వూరెలపల గడ్డకరలకి మళ్లెకిక్కరిసి నిలబడుండ తాడితోపు మనూన నాగు ముట్ల, సువ్యకి ముట్లపాం పుట్టల కాడ బాగు కుండ బసవాయిని గొడ్లమందకాడ వేడకొచ్చిన ఎంకాయీమూరాన్నుంచి సూసుద్ది.

ఆ బసవాయి గిర బాలు ఆస్పజే

తెలుస్తయి. ఆడివెళ్లొ ఎండికం తె పదామడ దూరాన్నుండా తెలుత్రా నేవుంటది. గెట్టిగా పంచ బిగట్టి నమంకు ఆవ బాస కట్టు బిగించెది వాడే. వాడి మెల్లడుమ అయిగు గెజ్జలు, గెండునల్లకుచ్చులు ఏర్పాడేది కూడా ఎంకాయికి బాగా తెల్పు.

అయితే యాడ కాకుండ ఎంకాయికి ఆడ పాంపుట్టలకాడ తచ్చాద్దుండ బసవాయి అసలేంచెత్తుండదీ తెలవటం బహు కష్టం. అయినా ఎప్పుడునూసినా ఏ ఎండ్లకాయ బొక్కల కాడోగెట్టు తీసుకుని నిలబడ్డా వుండేవోడు యియ్యాల వుండట్టుండి సాటు సాట్టు ఆ పాంపుట్టలకాడ తిరగాల్సొచ్చిన పనేంది? ఆడ జనం ఎవరూ లేరు గండా? ఎంకాయి మడన్లోపడది.

గొడ్లమంద గెసువునంట, నీలగుంటలకాడ

లొసలపాము

ఆటిదార్ని అవి తల లొంచకుని తిరుగా ద్దుంటే మందపిల్లకాయలు బిల్లం గోడు అడు కుంటావుండాగు. అటిటునూసి తోపులోకి సల్లంగా జొరబడది వేపట్లకతో ఎంకాయి.

అంత పట్టవగలయినా తాడితోపులోకి ఎల్లెత్తికి గలగల మంటా దెగిర దెగిరగా వాటేసుకుండ ఆ తాడి సెట్ల నీడలు బూచ్చిన పడి కరవొచ్చే జడల దెయ్యాలకి మళ్లె వుంటంతుంటుంచి ఏ బొక్కల్లోంచి ఎసువంటి జీవాలు తొంగిసూత్రావుంటయ్యో ఎసు

వంటి మడిసి కయినా తెలవటం బహు కష్టం.

అడుగులు జారకుండా, చుట్టుపక్కల భద్రంగా సూసుకుంటూ వొచ్చి బసవాయికి కాత్లసనకన నిలబడ్డి ఎంకాయి. ఆడ బసవాయి వాలకం, అసలు ఆడేంచెత్తుండదీ ముంగలయితే ఎంకాయికి అంతుబట్టలా. ఓ సేతిలో వెంవోళ్ల పాంకర్రా, గెండ్లో సేతిలో గొబ్బిరిసిప్పొ పట్టుకుని కోటయ కొండ వెబకుమళ్లెవుండ ఆ పుట్టపక్కన మోకాళ్లమీన వొంగి నీక్కి సూకుండ బసవాయిని చూసి కూసేపు అటనే నోరు దెరిసింది ఎంకాయి.

మెరులు ఎవురన్నా మాటల మనూన

(26-వ పేజీ చూడండి)

తా సు పా ము

(8-వ పేజీ తరువాయి)

పాములంటుంటేనే వొళ్లుగరిపాడునుద్ది అనువంటిది అసలవి నిజంగానే పొండుకునే అంతలావు పుట్టా, అన్ని బొక్కలకాడ-ఎచ్చగా లోనుంచి ఆవిరి కొద్దుంటే- ఏ మడిసయినా ఆవజాన ఆడవొంగి తొంగి నూత్తుంటు ఏ ఆడనూతురు కయినా ఎట్టుంటుంది?

“ఒరేయ్?” అని గుటకమింగింది ఎంకాయి.

నిశికేతి, నిడగూ ఎవురయినా ఏడు సముదాలుదాటి, మాడడవుల్ని ఏటుకు నరికి, కుప్పేసి, నాలుగో అడివి మయానుండ మురిసెట్టు తొరకాడ నిలబడి అరవకుండా తొంగి నూత్తుండే యవదానంలా- గబిక్కిన యీపుమీన పెరిమని సరిచి నిటారుగా కూకొ బెట్టి నిద్రలేపుతే ఎట్టుంటుందో అట్టు షోయి- గబిక్కిన ఎనిక్కి ఒక్కసెంటేసి నిలబడి ఎంకాయిని నూకాడు బసవాయి.

“ఆరేయ్?” అన్నాడు బసవాయి నోరు దరిసి.

పల్లిక నెత్తిన బెట్టుకుని, కోకపైకెగ్గటి, ఆవజాన నోరు దెరుసుకు నూత్తుండే ఆ మడిసి గంగావమృత్యునుకుండ బసవాయికి యింకూ స్పేపటికిగాని ఏంకాయి ఎంకాయికి మల్ల అనుపించలా.

మొన్నీ మర్ద బెచ్చాల్లాంటేలు కొండ బింతో ఎగిర్చు ఎంకాయి వుండటంకోకే గట్టి ఆవజాన లడ నిలబడేతలికి కాసే బిగిసి గుటకమింగాడు బసవాయి.

“ఒరేయ్?” మళ్ళీ అంది ఎంకాయి.

“ఆరే?” అన్నాడు మైకం తిగని బసవాయి.

“ఏందిరా నువు నేస్తుండదీ?” అడిగింది. ఎంకాయి.

“ఎవురూ నేనా? అయితే ఏంలే” అంటున్నాడు బసవాయి.

“అయితే ఏంలే అంటాడేం!” అంది ఎంకాయి.

“కాత్రై పనిమీనుండాలే” అన్నాడు బసవాయి.

“అబ్బో కాత్రై నెప్పనూడెట్టా ఆ పనేందా?” అంది ఎంకాయి.

“ఆరే అదే అనుకుంటుండా-” అన్నాడు బసవాయి.

“అబ్బో మాటలు నేర్పావే నాయనా! యాడకి పోయినాయ్యా యిన్నాల మించి” అంది ఎంకాయి.

“ఎబ్బో పోయినారే”

“చరే, యిగనేం-” పల్లిక కిందపడేసి కూకుండది ఎంకాయి.

“నీతో నా కెందుకొచ్చింది, యివకాడ సానా పనుండదినాకు,” అన్నాడు బసవాయి. ఏం పట్టించుకోనట్టు పుట్టకాడ తిరుగుతూ.

“ఎవురొద్దన్నారూ, వుంటే చేసుకో రాదూ?” అంది ఎంకాయి.

“అసలు నువు యిటు ఏం పనిమీదవొచ్చి నట్టూ?” అన్నాడు బసవాయి పాంబొక్క లోకి తొంగి నూత్తూ.

“ఒరేయ్, ఒరేయ్ ఏందిరా నువ్యాడ తొంగి కూసేదీ?” అంది ఎంకాయి వుండ బట్టలేక.

“పామునే-” అన్నాడు బసవాయి అటనే తొంగి నూత్తూ.

“పామునీ! ఎందుకురా పామును తొంగి నూట్టం? అవి మంచించి కాదంటరా!” అంది ఎంకాయి.

“పనివుందిలే.” అన్నాడు బసవాయి.

“ఏం పనిరా కాత్రై నెప్పవంట్రా?” అంది ఎంకాయి.

“పామును పట్టుకుంటున్నారే,” అన్నాడు బసవాయి.

“ఆరే, నిజంగా నట్టూ! పోరా నీ బడాయిలు నాకాడంట్రా! నీలాంటాళ్లు యింగా పదిజనులెత్తాల పామును పట్టుకుంటానికి.” అంది ఎంకాయి.

“బడాయిలా? మాస్తావా మరీ పడనో లేదో? హూం యీ బసవాయంటే అంతే ననుకుండావు గావాలన్న,”

“యిగచాలే యివకాడికిరారా, పెద్ద పామును బట్టేమెగోడివి నేటికీంగా బయల్దేరావుగానీ. సానానూకాం యిట్టా టోళ్ళని. ఒరేయ్ ఎండ్రకాయలు పట్టుకోకే ఎందుకొచ్చిందిరా నీ కాపనీ?” అంది ఎంకాయి.

“నువు నూకావా నే నెండ్రకాయలు పట్టటం?”

“నూకానా యింగా నూకానా! హూం, నాకు తెలవక పొద్దిగా నీ సంగతీ,” అంది ఎంకాయి.

“ఏందమ్మా నీకు దెప్పింది? కాపలుగదూ నేను పట్టుకునేదీ? కావాలంటే ఎల్లి అడుగు ఎవుర్నయినా.”

“ఒరేయ్, సిన్నప్పడు నువు ఎండ్రకాయల్ని పడ్డాకా గెడ్డలు దీసుకుని కొట్టే వోడివి గావంట్రా?” అంది ఎంకాయి.

“సిన్నప్పడు నీకు లేలు కొండకి మల్లె జడ వుండేదంటనే యిప్పడది యాడకి పోయిందమ్మా?”

“ఓ బసవాయో నా చంగతెరగవు తెల్పిందా?”

“మరి యింకేం, అటనే అనుకోరాదూ నేనుకూడా. హూం, అంతలావు ఎగతాళిగా వుండదీగా!”

“అబ్బో మాటలు సానా నేర్పావే!”

“హూం, ఆడ నీకే మాటలాచ్చింది. నీకన్న యాడ ఎవురేం తక్కువ తిన్నా- నాతో నీకెందుకొచ్చిందిగానీ యివకాడ సానా పనుండదీ నన్ను పలకరిచ్చమాక.” అని మళ్ళీ పాంబొక్కలోకి తొంగి నూత్తుండాడు బసవాయి.

“ఒరేయ్, ఒరేయ్ బసవాయ్?”

“ఏం?”

“ఎందుకురా నీకు పాములజోలీ? అవి ఎనువంటివో నీకు తెల్పా?” అంది ఎంకాయి

“హూం, యీ బసవాయికి అన్నీ తెల్పవు, యియ్యల వైదికంలాకి గరగళ్లం తెచ్చితే అద్దరూపాయి డబ్బులిత్రా నన్నాడు రాంబె మ్యయ్య,” అన్నాడు బసవాయి.

“గరగళ్లం! గరగళ్లం ఏందిరా?”

“తాచుపాం గరగళ్లం,” అన్నాడు బసవాయి.

“తాచుపాం యిస మంట్రా! ఓమ్మో, అందుకంట్రా యాడ నువు తిరుగుతుండదీ?”

“బరే తాచుపాము లుండంటే యాడ!” అన్నాడు బసవాయి.

“గట్టిగా అరవమాకరా! నీకు నిజంగా శాతనవునంట్రా ఆట్టి పట్టటం?”

“హూం, అ దొక లెక్కాజమా! మా అయ్యోళ్లు ఆట్టి మితల్ని పట్టుకున్నట్టు పట్టుకుని, నడిబజాగ్లో ఆట్టి మొల్లాళ్లుకట్టుకుని తిరిగేవార్లు!” అన్నాడు బసవాయి.

“ఆళ్లు పెద్దోళ్లరా. ఆళ్లు ఏం చేసినా చెల్లుది. ఆళ్ళకాడ మంత్రకట్టుండే వంట.”

“అంతావు త్తది. వుత్తెర్నంమీద పట్టాల్సింటే ఎవురుపట్టినా,” అన్నాడు బసవాయి

“నీకు దెర్నం వుండదంట్రా?”

“ఎవరికీ- నాకా? వుండోలేదో యిప్పుడు తెలుసుద్దిగా,” అన్నాడు. బసవాయి.

“అద్దరూపాయి డబ్బులంట్రా రాంబె మ్యయ్య యిచ్చేదీ?” అంది ఎంకాయి.

“ఆడు అంతకన్నా యిచ్చిసావడు. సచ్చినోడి పెల్లికి వొచ్చిందే సాలు.”

* * *

“పానకన్నా తీపంట్రా అద్దరూపాయా? అసలు తాచుపాం ఎంత నెండాలవుదో నీకు తెల్పా? రాంబెమయ్య నిన్ను మాయ నేస్తుండరా,” అంది ఎంకాయి.

“ఇదిగో ఎంకాయోవ్, అద్దరూపాయిలో నీకు పావలా బిల్లియితై.” అన్నాడు బసవాయి,

“నీ పాదూ - నాకేం అక్కర్లే ఎదవ డబ్బు-”

“నువు సిన్నప్పడు ఓనాడు మనకోతి కోణ్ణింటా ఆడుకుని యింటికి తిరిగితావుంటే సంతలతోపుకాడ నన్ను పాటుగా పిలిసి ఓ పావలా బిల్లి సంపాయిచ్చుకు రామంటివే?” అన్నాడు బసవాయి.

“అప్పుడంటూ! పోరా నీ దంతా! అపుడు సెంచయ్య కోణ్ణికి సబ్బిల్లలాజేసీ- ఆశిబ్బిందిరా- నీ పాదూ! అదెప్పుడో సిన్నప్పట్లరా, ఇప్పుడు సబ్బిల్లరుద్దకుంటే మా జేడి సంపుడి.” అంది ఎంకాయి.

అప్పుట్టుంచీ ఎప్పుడీదా మనుకుండా ఓపావలా బిల్లిన్నా సెక్కకుండా వుండే ఎంకాయ్” అన్నాడు బసవాయి.

“పోనీలేరా ఎదవ పావలాబిల్లి-”

“అఱ, అంతేనా! డబ్బుంటే అంతసులకనగా తో నెయ్యమాకేవ్. యియ్యాల బెమ్మ దేవుడు దిగొచ్చినాచరే ఆ రాంచెమ్మయ్య దెగ్గించి అద్దరూపాయిబిల్లి రావాలిందే నువు మాట్లాడమాక - అంటూ పాంకర్రా కొబ్బరిసిప్పా గట్టిగా పట్టుకుని పాంపుట్టకాడ కూకుండాడు బసవాయి.

“బసవాయ్?” పిలిసింది ఎంకాయి.

పాంకర్ర వూత్రా నాగస్వరంపాట వైకంఠో పడ్డాడు బసవాయి.

యాదా సలీ సప్పకు లేదు. దూరాన గొప్ప పిల్లికాయలు బిల్లింగోగు కొట్టుకుంటూనే వుండారు. నాగస్వరానికి నిలబడి ఆద్రంప తాసు పాములకివల్లే నిటాగుగా నిలబడుండా తాడినెట్లు గాలికిసల్లగా అటిటు కదులాడుండాలు.

బసవాయి మాట యినిపిచ్చుకునే ట్లులేడు. యాడికి యిగుళ్ళల యిట్టా బుటింకేం? యాగు సిన్నప్పడే నయం కోతికోణ్ణింటా బలే అజేవోడు. ఎదవసచ్చి నోడు ఒక్కపాలన్నా నన్ను దొంగను నేనే వోడుకాదు. మలావు నాకేనెగ్గా ఆ మాత్రం ఆట శాతకాండీ? ఆ పిచ్చాయోళ్లు బసవాయి నన్ను గొంగని నెయమని ఒకటే మయిన ఏజ్యేవోళ్లు, నీ పాదూ, ఆళ్ల దెప్పడూ ఎదవ బుడ్యేగండా! యిగ యిప్పుడేం వుండేది? బసవాయి ఆటగ్లో కలవటమే మానేశాడు. ఎప్పుడు నూసివా ఏ దొంక మలు పుళ్లగో తిరుగుతావుంటాడు. యీ మదై యాడికి మకుసులంటేనే పట్టంటా. మకుసు లేం కరుతారా దెగ్గిర కోణ్ణి? పావలాబిల్లి యింకాగాపకం పెట్టు

కుండాడే! ఎవరికేం అక్కర్లా- ఆడితా నన్నా అక్కర్లా. నీ- డబ్బులడగటమేంది పాదూ! అప్పుడెప్పుడో - అడుగుతే యింకా గాపకంపెట్టు కుండాడే! నామీద ఆడికి నిజంగా గురివుండదా? ఏం పాడో..... యాడికే వన్నా గాలి పట్టలేదు గండా? రాంబెమ్మయ్య అద్దరూపాయి డబ్బులకి తాసు పాన్ని పట్టుకుని యిసం పిండుతాడంట. యాడి అయ్యోళ్లుకూడా యింకేనంట. యింకేం యాడూ తయారయ్యాడూ! అద్దరూపాయ్! ఆ డన్నట్టు అద్దరూపాయంటే మాటలా! ఆ అద్దరూపాయంటే ఏం కొన్నా కొనచ్చు- అయితేమటుకూ? పాముల్నా పడ్డానంటం? పెమాదంగాదూ? ఒకోపాలి- నీ అనగూడదుగానీ- పానాలు గూడా పోతయి... అస లవి మనుసులంజే సోటికి అంతసులబంగా రావంటనే! యీ డెంతపాంకర్ర వూదుకున్నా అవి రాకుంటే సరి. అసలా పుట్టలో పాముండవో లేదో, వుంటే యింతసేపు రాకుండా వుంటదా? ఒకేళ అది బయటికి వొత్తే యాడికి దాన్ని పట్టడం సరిగా శాతకాకపోతే? యింకా ఏమన్నా వుండేది- “ఒరేయ్ బసవాయ్ యిగ సాల్లే రారా?” అంది ఎంకాయి.

బసవాయి ఎప్పుడో నాగగోకానికి పొంగుతు. ఎంకాయి యాడ కూకుండాదని ఆడికి అసలు తెలవను. పాంకర్ర వూత్రా అటనే వూగుతుండాడు బసవాయి.

ఎంకాయి కళ్లు మెరిసివై- ఒక్కపాలి ఎనిక్కి యిగుసుకుప్పడి ఎంకాయి. పుట్ట లోంచి తలతలతల మెరుస్తా జలజలజారి దోనెడు పడవిప్పకుని బసవాయి ముంగల తోక మీన నిలబడి వూగుతా ఆద్రంపదా తాసుపాం. అటనే నేలకు నీలుక్కు పాయింది ఎంకాయి.

నిశిత్రేతి మెరు మెరిసి దామ్మని పిడుగు పవ్వు-తాసుపాం తన ముంగల నిలబట్టం నూశాడు బసవాయి. ప్రాకర్ర వూత్రానే- ఒక్కపాలి కళ్లు మాసుకుండాడు బసవాయి. బసవాయి గుళ్లలో మళ్లు పొడిసి నట్లు నూసింది తాసుపాం. ఒక్కటిదింది బసవాయికి. మెడతిప్పి ఎనిక్కి తిరిగి నూశాడు- యిగహానికి మల్లే గీలుక్కు బోయి గుడ్డిప్పకుని నూశ్చుండేది ఎంకాయి. మెడ బిగిసింది బసవాయికి.

సల్లగా నెయి ఒకరుతా- పాంకర్ర తాసుపాం పడిగ మీనకి బోనిత్తుండ బసవాయికి మదైలో నరాలు పటపట బిగలాగ టాన పట్టుదప్పి ఎనిక్కి తూలిన తూల్లం ఎగ్గిగిసి గంటేసి వుసిమీన ఎల్లి ఎంకాయి

నెయి పట్టుకుని తాడితోపులోంచి నెయి టికి అడేమయిన లగతాడు.

“యదవ సచ్చి నోదా - పాసం తీశావు గండ్రా - యిడూ నెయ్యి-” అంది ఎంకాయి రొప్పూ.

“అరవమాకే-” అన్నాడు బసవాయి తాడితోపు కల్లి బితరనూపులు నూత్రా.

“నెపితే యిన్నావంట్రా. ఒరేయ్ ఎకడ్రా కాయలు పట్టుకోక ఎందుకొచ్చింది దిరా నీకీపనీ-” అంది ఎంకాయి టపేమని కళాపి గొట్టినట్టు.

* * * *

ఆయాల్లినుంచి బసవాయి ఎంట పడింది తాసుపాం. పులిస్త్రాకు లెగుస్తే తాసుపాం లెగుస్తున్నట్టుంటున్నది బసవాయికి. ఎవురన్నా గబగబ మాట్లాడుకుంటుంటే బసవాయి ఎంటికిలు నిక్కబొడుకు కుంటుండై. నూగ్లో తాడు, రోడ్డుమయాన, రోడ్డుపక్క తాళ్లను నూసి ఎనిక్కి ఎగ్గిరి గంటేసి యిపు సరుకుకుంటుండాడు బసవాయి. కలలు కన్నాడు బసవాయి. గోడమెత్తలకాడ, గుడిసె నూరు సందులో, శాంతాడు సుట్టమయాన తనను నూసి తాసుపాం ‘బస్సు’ మంటా పడిగ ఎనిక్కి తీసుకోటం ఎన్నోసార్లు కళ్లలోనూశాడు బసవాయి. తమాసా! ఓ నిశిత్రేతి ఎంకాయి తాసుపాముకు మల్లే ‘బస్సు’ మంటం నూశాడు బసవాయి.

కొన్నానికి ఓనాడు సందేల గోడమం దతో యింటికి తిరిగితా తాడితోపులో ఆపుట్టకాడ గడకర్రకి మల్లే తాడినెట్లలో కలిసిపోతా ఎవురో నిలబడుంటం మసగ్గా నూసింది ఎంకాయి. ఒక్కపాలిగా నిలిసి పోయింది ఎంకాయి. ముందుకుపోను ఎంకాయికి కా లాడలా సల్లగా మందనించి ఎనిక్కినిక్కి తగ్గి తాడితోపు కాడికొచ్చి నూసింది ఎంకాయి. నిజంగా ఆ పుట్టకాడ ఓ మడిసి నిలబడుండాడు. బసవాయి కాడు గండా? యిదేంది యాడికేవన్నా గాలి బట్టిందా? యీ యాలప్పడు ఒంటరిగా ఆడ నిలబట్టానికి ఎంతదైర్చుంపుండాలు? మసగలో తడువుకుంటా పుట్టకాడి కొచ్చి- ఒక్కపాలికేక బెట్టి అటనే నోరు దెరిసి కొయ్యకి మల్లే నిలబడిపోయింది ఎంకాయి.

ఆ తాసుపార బసవాయి మెదా, నెయి బిగదీస్తుంటే, దాని మెడకాడ పట్టుకుని గొబ్బరి సిప్పలోకి దాని యిసం పిండు తుండాడు బసవాయి.

దైర్చుంగల మెగోడు గుండె బిగువు మీన డెబ్బయి గెజాల ఎత్తయిన దోజత్రంబం

మీనకు ఒక్కొక్కజరుగే జరుక్కుంటూ ఎల్లంజే యవదానంలో ఒకాడగుతురు గుండెబెసి ఒక్కపాలికేక పెట్టెలికి అంత దైర్ఘ్యంకల మొగోడి గుండెలిగువూ కుంఠ పగిల్చుట పగిలి, నరాల పట్టుతప్పి వెవటలు గక్కుతా గిరిగిర తిరుగుతా దెబ్బకు బూమియన పడాల్సిందన్న మాట! గదిక్కిన ఎనక్కితిరిగి నూకాడు బస వాయి వూపిరి బిగబట్టి.

“ఎళ్లు-” అన్నాడు బసవాయి దవవల కగుసుకుంటూ.

“ఓమ్మో-” మూలిగింది ఎంకాయి.

పొట్టలిచ్చిన పత్రికాయలకి మల్లే ఎంకాయికళ్లు బసవాయిగుండెలమీనదిగినె.

“ఎల్లిపో- మల్లి ఎంగుకొచ్చా యాడకీ? నా సెయి జాగుండది-ఎల్లిపో అరవకుండా-”

“అరవల్లేరా- ఒరేయ్- ఒరేయ్- నిన్ను సంపుద్దిరా- దాన్ని సంపరా-” మూలిగింది ఎంకాయి.

తాసుపాంకల్లి నూకాడు బసవాయి. తాసుపాం రఖతం గక్కుతా పటపట గొబ్బరి సిప్పసు కొరుకుతా వొసుకుండు సెయి సుట్టూ మెల్లిరుగుతుంటే- ఒక్క పాలి గట్టిగా నరాలు బిగబట్టి, ఎంకాయి కల్లి కొంకొర నూతా సువ్యకి మల్లే మెల్లి రిగి వునిమిన తాడి సెట్ల సీక్టోకి గబాగబా లగత్తు క్లాడు బసవాయి.

మరుస నాట్టుంచి జరంలో మతుండక మంచంగో పడుండాడు బసవాయి. “నాడికేం రాయిలాంటి మనిషి.” బసవాయికేం ఘనవాలేదన్నాడు ఎంకాయితో చైచ్చికుడు రాంబెమ్మయ్య.

కొన్నేళ్లు గడిసినాక ముగ్గురు బిడ్డల్లో పుట్టింటికి తిరిగొచ్చిన ఎంకాయిని తాడి తోపునాయల్లు “ఏం ఎంకాయమ్మోవ్?” అని బసవాయి పలకరిచ్చేదాకా బసవాయిని ఎంకాయి పోల్చుకోలేక పోతోంది.

“సంపాపు గదంబయ్య బసవయ్యో! పోల్చుకోనే లేకబోతినే నా తెలివి పాడు గానూ! బాగుండావంటయ్యో? బొత్తిగా గురుకు పటకపోతినే!” అంటూ బసవాయిని యకారించింది ఎంకాయి.

“దనే, పెగ్గోణ్ణయిపోటంలా! నీకుముగ్గురు బిడ్డలంటగా బాగుండారా?” అన్నాడు బసవాయి.

“అ, బాగుండారయ్యో బసవయ్యో. పెగ్గోడిపేరు ఆళ్లతాతపేరు పెట్టుకుం డారూ, రెండోవాడిపేరు ఎంకాయేళ్లయ్య, మూడోదాని పేరు చీతం.” అంది ఎంకాయి.

“నువ్వు కాత్ర పెద్దదాని వయినా మడి సివి అంతగా మల్లేదులే.” అన్నాడు బస వాయి పక్కకి తిరిగి వుమ్మాస్తా.

“ఏళ్లై, అదేందయ్యో యింగా పెద్ద కాన్ని కాలేదంటావు ముగ్గురు బిడ్డలయి తేని! యింగా నయం! నువు పెగ్గోడి వయ్యవు. సానాసన్న బద్దావు.” అంది ఎంకాయి.

“కాత్ర మల్లెమల్లె వొల్లు పెద్దావొచ్చిం దిలే- సానా ఏళ్లుకాలా మరీ-” అన్నాడు బసవాయి.

“సానా ఏళ్లయింది.” అంది ఎంకాయి.

“అంతా నిన్న మొన్న జరిగినట్టుంది.” అన్నాడు బసవాయి.

దూరాన గొడ్డు ఆ డీడ గనువు లెంట తిరుగుతుంటే గొడ్డుపిల్ల కాయలు బిల్లంగోడు ఆడుకుంటుండారు

“బలే బసుంబుట్టింది.” అంది ఎంకాయి.

“నువు కోక పెక్కెట్టుకుని ఎనిగిడే వొచ్చి ఆడ నిలబట్టం యింగా కల్లల్లో మెదుల్తుం డది.” అన్నాడు బసవాయి.

“ఎట్టూ పట్టుకుండా ఆ తాసుపామునీ- సి వరకి ఏం జేకా దాన్నీ? నువ్వుమయిన లగత్తుకు పాయినాక అడలుబుట్టి సచ్చా. యాడజూసినా అగుసించలనువు.”

“ఆ మూలకిపాయి, దానియిసంపిండి తల నేలకేసి రుద్దిరుద్ది సంపేకా,” అన్నాడు బసవాయి.

“ఓమ్మో!” అనరిసింది ఎంకాయి.

“అదిగో- ఎంకాయోవ్-”

“బలేబయం పుట్టిందిరా బసవాయ్-”

“సంపేత్తివి గదంటే ఎంకాయ్-”

“అదేంది బసవయ్యో ఎనకటికిమల్లే ఒరే, ఒరే అంటుండానూ- చీ, సచ్చిందాన్నీ- యిదేంమడిసిసి- యిహి, యిహి-” అంటూ ఎంకాయి నవ్వుతే బసవాయి నవ్వాడు “అంటే అన్నావులే” అంటూ.

“సివరికి రాంబెమ్మయ్య ఆల్పెం అయి పొయిందని గ ర గ ఖా ని కి అద్దరూపాయి

బిల్లయాయ నే యాయలేదుగా.” అన్నా బసవాయి.

“ఆరి యాడిజిమ్మోడా- ని జం గా యాయనే యాయలా?” అంది ఎంకాయి.

“అళ్లై నీలోడు యాయనే యాయ లేదుగా. యిల్లైనీకు పావలాబిల్ల ఎప్పడో యాయక బొమ్మోవాణ్ణా!” అన్నాడు బసవాయి.

“అదేంది బసవయ్యో యింగా పావలా బిల్లంటుండావూ-?”

“అంటేఏంలే. మాటన్నాక యాయకనే బోతినీగా.”

“పోనీలే బసవయ్యో- అందరూ బాగుంటే అంతేసాలు.”

“అంటేలే ఎప్పటికీయినా-” అన్నాడు పక్కకుతిరిగి వుమ్మాస్తా.

“నూ పిల్లల్ని నూకావంటయ్యో బస వయ్యో?”

“ఏదీ నువు నూపియ్యకనే బోతినీగా.”

“బలేవోడివిలే! ఆనక మాయింటికొస్తే తప్పెట్టా?” అంది ఎంకాయి నవ్వుతా.

“ఓ బసవయ్యోవ్, ఓ ఎంకాయమ్మోవ్ కాత్ర ఓ పాలియిటొచ్చి పోం డయ్యో మీ మడుసులు బంగారంగానూ?” అని ఒక్కపాలిరకారు బిల్లంగోడుకాడ తగు వొచ్చిన గొడ్డుపిల్ల కాయలు.

సారనింహలే హ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తుకే శుక్లనష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

తు|| డబ్బి రు. 8-4-0 పోస్టేజి 10 అ. పి. సి. ఏ. ధ్ర కంపెని “ఆయుర్వేదసమాజం” పెరిదేప- నెల్లూరు జిల్లా.

కంకూర్
అన్నిదగులకు అమోఘమైనది
గిరిజాశక్తి రాజమండ్రి

